

Gözlerin

– Murat Bekir Alpars · 03 Mayıs 2024

"Çekme cennetimin, pencerelerine perde;
kaldır göz kapaklarını"
Göklerden inzal olup, kalbimde yeminleşen,
Dilimi lâl eylemiş, bir ahitti gözlerin...
Ahreti vuslat bilip, ruhumda aminleşen,
Sevdanla imzalanmış, bir akitti gözlerin...
Çünkü ümitsizliği, bir anda yarıp gelen,
Hem de tüm hüsrânımı, bir bakışıyla silen,
Şehrimin üzerinde, karanlıkları delen
Mutluluğa açılmış, bir geçitti gözlerin...
İzleyip etrafımı, bin bir mana yüklerken,
Umudumu kaybedip, günü güne eklerken,
Şu canımdan sıkılıp, ölümümü beklerken
İçinde kaybolduğum bir muhitti gözlerin...
İşte böyle çarpılıp, bu ateşte yanandım,
Hakikatin suyuna ilk kez böyle kanandım,
İmanımı katlayıp, bir gerçeğe inandım,
İki dünya arası, bir kesitti gözlerin...
Oysa bastı üstüme, hep boğdu beni zaman,
Bunalmıştım içinde, devindiğim her bir an,
Göklerden istediğim, dilediğim bir aman,
İçimi ferahlatan, bir vakitti gözlerin...
Ne zaman şiir yazsam, hayalimde süsleyip,
Haya ederdim o an, yüzümü de isleyip,
Bıraktım yazmayı da, kalemi kafesleyip.
Bıkmadan okuduğum, bir beyitti gözlerin...
Bir nizama inanıp, örselenmiş fıtratın,
Haddini de bilerek, tam üstünden sıratın,
Geçilerek binilen, "Burak" denen bir atın,
Sırtında ulaşılan, bir ümitti gözlerin...